

Две вести стигле су готово истовремено – прокњижена је уплата Министарства здравља за лечење малог Гаврила и суд је одредио притвор возачу који је убио малог Стефана.

Ове две вести биле би у свакој нормалној земљи прихваћене као позитивне, али не и у Србији. У Србији је потребно да људи правду потраже на улици, па да се иста верификује кроз узорпирани институције.

Најгоре у свему ће бити утисак да управо те институције потврђују свој легитимитет тиме што ослушкују и прате пулс грађана у чије има суде и пресуђују.

НЕ!

Ова власт не доноси одлуке јер о народу брине, она овакве одлуке доноси јер се народа ПЛАШИ!

Страх је једина веза између деспота и народа. Народ се деспота плаши и привикава се протоком времена на трпно стање, док је истовремено деспот престрављен било каквим таласањем на његовом мртвом мору, јер и најмањи потрес може створити смртоносни цунами.

Ако се народна енергија разлије у више одвода од којих већина служи као уземљење, онда ће власт лукаво употребити своје опозиционе изолаторе како би се сачувала од претећег струјног удара

У поједним случајевима природни закони могу се применити и на друштвене појаве. Ако се народна енергија разлије у више одвода од којих већина служи као уземљење, онда ће власт лукаво употребити своје опозиционе изолаторе како би се сачувала од претећег струјног удара. Ако се та иста енергија буде правилно каналисала и временом увећавала додатном поларизацијом, за шта има и прегршт материјала, она се може претворити у корисну електричну енергију која може осветлити Србију. У супротном, постоји могућност да уместо жељене неонске бистрине будућности добијемо неконтролисану грмљавину ружне прошлости која ће, уместо да просветли, запалити Србију и гурнути је у катастрофални пожар.

Окупљана на мах, фрагментисање грађанског незадовољства, неповезаност и архаизам опозиционе јавности су металне штаке на које се Вучић ослања кад год је уздрман. Историјско искуство нас учи да тирани разбијају друштво на атоме које оставља у привидном хаосу, али којима управља гвозденим жезлом.

Ја упозоравам сада, пре бомби, пре крви, пре било које несреће после које ће можда бити (пре)касно санирати нанету штету. Србија има тежак, али једноставан избор – или Вучић, или Србија

Узалуд чекамо нову кржаву кошуљу да бисмо опет напунили београдске улице. Зар

је опет потребна крв да бисмо реаговали? Зар су опет потребне бомбе да бисмо схватили да са Милошевићем нема живота, да је избор или ми или он?

Ја упозоравам сада, пре бомби, пре крви, пре било које несреће после које ће можда бити (пре)касно санирати нанету штету. Србија има тежак, али једноставан избор – или Вучић, или Србија.

Нико не спори да он иза себе има индоктринирану армију следбеника која је обучена да га брани или оловком или мачем. Наравно да су позадинци искључиво ту из интереса, да је официрски кор сумњивог морала и борбене мотивисаности, али неодговорно би било заваравати се да не постоји значајан број људи који у њему види брану према повратку Србије у руке издајника, месију који је својим бриљантним умом опоравио разорену и унижену државу, јунака који кротитељском одважношћу амортизује ударе са Запада и светитељском смиреношћу прима миропомазанье са Истока.

Највећи изазов пред нама јесте буђење спавача, оних који су способни да се свим недаћама прилагоде, да се укопају док олуја не прође

Али, они нису непрелазна препрека.

Највећи изазов пред нама јесте буђење спавача, оних који су способни да се свим недаћама прилагоде, да се укопају док олуја не прође, оних који су прихватили древни опис односа између владара и народа премудрог Конфучија – када ветар дува, трава мора да се повија!

У деспотијама људи су прожети себичним духом и свако гледа само своју корист. Зар ову Хелвецијусову тезу не доказују парадајз-бунтовници из Лесковца који су после потресног перформанса сахране српске пољопривреде организовали поклоњење пред министром који доноси понуду од султана која се не одбија? Зар нам не показују станари из Видовданске улице у колико дубокој рупи се Србија налази? Она је дубља од оне коју је ископао неодговорни инвеститор због чега се њихова зграда апокалиптично срушила на запрепашћење присутних. На дну те рупе још дубље се попут кишне глисте укопава председник Скупштине станара који се захваљује београдском великом везиру на

"муњевитој реакцији и обећаним репарацијама".

Поткупљивост Срба добија епске размере. Они које је успавала удобност спратних апартмана на Титанику биће одговорни за коначно потонуће Србије

Поткупљивост Срба добија епске размере. Они које је успавала удобност спратних апартмана на Титанику биће одговорни за коначно потонуће Србије. Они још увек живе у илузији да су становници државе, уређеног система са прихватљивим манама, да је поштовање закона не само друштвена потреба, већ морална обавеза, а уз ту патолошку субмисивност као обавезујући анекс иде урођено страхопоштовање према носиоцима власти, ма какви они били. Неспособност разликовања режима од државе, институције од њеног узурпатора, закон силе од силе закона је трагични недостатак који постаје хромозомски дефицит српског генома.

Ма колико се правили наивни и невини, за њих је још Данте резервисао предворје пакла. За оне

„што нит су богу верни остат хтели

нит бунит се, већ стајаху са стране

прогна их рај, јер леп остат жели

али нит дубље не прима их пакао

да не би грешне на обест завели!“

Упркос наведеном, ми њих морамо пробудити, придобити и организовати. Морамо пронаћи сакривени прекидач којим се пали свест, дати брзоделујући антидот опијеним масама, поданичку послушност претворити у грађански бунт! За ту алхемију потребан је адекватни друштвени импулс, али и лидер који ће бити катализатор и још важније – стабилизатор те ланчане реакције.

Разум, опозицију, разум! Не бес и пароле. Разум и правда је оно што држи градове. Гнев је само варница, барута има, али ако он није упакован у фишеклије, експлодираће нама у руци. Зато – разум и стрпљење.

(Данас)